

המאור שבמורה

מעט מן האור דומה הרבה מן החושך

כל הזכויות שמורות

שבת יח' אדר התשפ"ו			
שבת	צאת	הדלקת	נרות
י-ם	17:25	18:16	18:59
ת"א	17:23	18:15	18:55
חיפה	17:24	18:16	18:56
ב"ש	17:24	18:16	18:57

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ" 050-4194600

לע"נ: מר"א עטר חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

האמת היא "האור" העוזר לך לצאת מן החשכה. הדלק אותה

יום אחד בקטנותו התעמת רבינו **יוסף חיים** זצ"ל עם אחותו, מי יחזיק את נר ההבדלה, ואחותו היתה בוכה אמר לו אביו: תוותר לה היא קטנה ממך. אמנם בזאת נאות לוותר לך ואתה תזכה בהחזקת הנר, אם תדע לומר לי טעם בסדר ברכות ההבדלה שנתקנו על סדר יבנה"ה יין, בשמים, נר, הבדלה. על אחר ענה לו שיש **סוד גדול** בדבר, והוא שהסדר, יין בשמים נר הבדלה הוא בדווקא, שהרי יין הוא 'טעם' שהוא בפה, אח"כ הבשמים במקום יותר גבוה 'ריח' בחוטם, והנר הוא יותר למעלה בראיית העיניים, ולבסוף 'דעת' כמאמרם ז"ל אם אין דעת הבדלה מניין...

על ידי שאתה נוטל עצה מהרב תזכה לישועה

יום אחד, כאשר הגיע משלחת גדולה של ת"ח לבקש מרבי **מאיר אבוחצירא** זצ"ל שיתן הסכמה על עיתון חרדי אשר רק דברי תורה יש בו, והרבה מגדולי ישראל חתמו הסכימו עליו. מאן רבי מאיר **לתת להם הסכמה**.

כאשר יצאו שאלתי אותו: אבא, מדוע אתה ממאן הרי זה **עיתון כשר**, רבים מגדולי ישראל חתומים עליו. אמר לי: בני, מגיל שלוש עשרה קבלתי על עצמי שלא להביט על אף אות חוץ מאותיות התורה הקדושה...

הפחד מביא אותך למודעות להיותך בן-מוות

מוות הוא פחד ממריץ במיוחד.

כשצדיק מחמיר על עצמו ומתחסד עם קונו, חפץ להצניע עצמו בפני הבריות, לעיתים **קשה** היא **מלאכתו**. עובדה זו חש רבנו רבי **משה לוי** באחד מימי חול המועד סוכות, כשביקר בביתו של מרן הגאון רבי **עובדיה יוסף** זצ"ל. רבנו היה מחמיר על עצמו שלא לאכול ולא לשותות מאומה מחוץ לסוכה, ואפילו כוס מים! כשכבדו מרן בתמרים, נבוך רבנו. לסרב למרן? **חלילה לו!** לומר לו שמחמיר על עצמו? לא רצה להראות חסידותו בפני גדול הדור! לקבל ולאכול - הלא קיבל על עצמו שלא לאכול מחוץ לסוכה... והבא להיטהר מסייעין בידו. בעודו מקבל מיד מרן שליט"א את התמר, הגיע אדם אחר ומרן פנה לדבר עמו... מיהר רבנו והכניס התמר לכיסו.

הרשעים יש מהם שהם מפותים מתאות העולם הזה מראות פני הטוב.

ויש **שמבינים באמת** ויודעים בלבבם שאין בעולם המדומה ומחמדיו ממש אבל לא ירצו לפרוש מהם בזדון ליבם.

לעילוי נשמת רחל (רשל) אלבו בת קלרה ואליהו

מכשיר המים החדש
"מרים 1"

נקודה לפהשפה

הנרי חיכם את ידיו בהנאה, ובעיניו התעורר הניצוץ המוכר של החמדנות. ההלוואה הנדיבה שהוא עומד לתת למייק עומדת לשלש לכיסו **רווח גדול במיוחד**. הנרי היה מלווה בריבית. אבל על המצווה של איסור לקיחת ריבית, הוא כנראה לא שמע.... 'הרי גם הבנקים לוקחים ריבית, לא?' 'או למה להם מותר ולי אסור?' וכאשר הלווים היו מתקשים לעמוד בתשלומים, הוא היה שולח אליהם בריונים ש'יסבירו' להם בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים שכדאי להם מאוד לשלם בזמן... מייק, שהגיע כדי לבקש הלוואה של מאה אלף דולר למשך חודשיים, החל להתמקח עם הנרי. 'זו ריבית גבוהה מדי', אמר להנרי. 'אני רוצה הנחה של אחוז אחד לפחות. המשא ומתן ביניהם נמשך זמן רב מבלי שהם הגיעו להסכמה. בשעה 2:00 בצהריים החליטו השניים לעשות הפסקה במשא ומתן, **כדי ללכת** להלוויה של גבאי הצדקה המסור של העיירה. לאחר ההלוויה, הם יחזרו למשרד ויסכמו את הדברים. כשרב העיר עלה להספידו, הוא סיפר כיצד הגבאי היה דואג לכל מחסורם של עניי העיר, וכיצד היה מבחין באנשים הזקוקים לעזרה ומסייע להם בצנעה ובלי פרסום רב. רב העיר הבחין שהנרי מקשיב להספד בהתרגשות ואף מוחה דמעה, והחליט לנצל את ההזדמנות ולנסות להשפיע עליו שיעזוב את דרכיו הרעות, ואת עסק ההלוואות בריבית שהוא מנהל. 'כאשר אדם עולה לשמים', אמר הרב בקול בוכים, 'לא מלווים אותו הכסף והזהב שהוא צבר, אלא רק הצדקה והמעשים הטובים שהוא עשה בעולם הזה. בבית דין של מעלה, שוקלים רק את המצוות והחסדים שהאדם הספיק לעשות בימי חייו'. לשמחתו של הרב, הוא נוכח לראות שהנרי מקשיב לדברים ואף מנענע בראשו בהסכמה. 'אולי', קיווה הרב, 'הדברים יכנסו לליבו והוא יחדל ממעשיו... אולי עכשיו יפסיק הנרי לעשוק אנשים וינצל את כספו הרב לעשיית חסד'. לאחר ההספד ניגשו כמה אנשים אל הרב ולחצו את ידו בתודה על הדברים המרגשים.

גם הנרי התקדם לעברו, וכשהגיע אל הרב אמר לו שההספד חוצב הלהבות נגע מאוד לליבו וריגש אותו. 'אני מקווה שכמו שדרשתו של הרב השפיעה עלי, אמר הנרי ברקוביץ לרב, 'כך היא תשפיע על שאר בני העיר. מה, הם לא מבינים שכסף זה הכל הבלים? מה הם שומרים כל כך את הכסף שלהם לעצמם? הנה, היום היה אצלי מייק, והוא מתלונן שהריביות שלי יקרות מדי. אולי באמת הרב ייקח אותו **לישיחה אישית** ויסביר לו שזה בסך הכול כסף, ושיפסיק להתקמצן כל כך על הכסף שלו ולדרוש ריביות מופחתות!'

מה אתם אומרים על הנרי? נכון שהוא מגוחך? אך מה לעשות. שכולנו מגוחכים בדיוק כמותו. חזל אומרים 'אדם קרוב אצל עצמו. וכונתם היא **שלאדם קשה מאוד לראות** את חסרונותיו ואת מגרעותיו. גם כאשר הוא שומע דברי ביקורת ותוכחה. הוא ישר מוצא מי לא בסדר - וזה אף פעם לא הוא אלא החבר או השכן או האת... במהלך חיינו אנו מקבלים מסרים רבים כיצד לתקן את דרכינו. חשוב שננסה **לראות מה לא טוב אצלנו**, ולא לחפש מיד את כל הדברים הרעים אצל האחרים. (העורך)

ההערכה לבן - הזוג אינה מובעת אך בביטוי מילים, אלא גם בארשת הפנים. במשנה בפרקי אבות כתוב: "שמאי אומר ... והווי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות".

טעות היא להבין, שהמשנה מדברת אך ורק על תהליך קבלת אורח, הבא לביתו של אדם. 'מקבל' במקרה זה פירושו 'מקביל', כלומר: כל אימת שאדם מצוי 'במקביל' לזולת, הוא חייב להראות לו **סבר פנים יפות**.

משנה זו, והאומרה, מעוררים שאלות מספר: הלל היה רגיל להמריץ את שומעי ליקחו לעשות מעשי חסד, שאינם מתחייבים מן הדין. לעומתו - דיבר שמאי, אך על חובותיו של האדם. המלצותיו לעשות מעשי חסד, או פעולות של לפנים **משורת הדין**, שהוא עצמו עשה - לא נזכרו כלל במשנה. לכן אמרתו "והווי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות" מלמדת אותנו, שהיא פעולת חובה, ולא מעשה חסד של לפנים משורת הדין.

הרוצה להלך בגדולות ובנפלאות ואינו רואה **קודם לקיים** הדינים וללמוד אותם לא יעשיר כי איזהו העשיר השמה בחלקו ואינו הולך בגדולות ובנפלאות קודם שממלא כרסו בלחם שהוא לבב אנוש יסעד ואי אפשר **לבוא לסודות** כי אם על ידי זה ולכן לא יהיה לו כלום.

עצם הנישואין הוא מעשה של התאחדות מקודשת המובילה לקשר עם האלוקים.

עלינו להתנהג בכל המצבים לסמוך ולבטוח על השי"ת ואז יעזרנו הקב"ה ועלינו להבין כי כל המצבים שנראים לנו כקשים הם **רק ניסיון** לאדם שידע להתגבר ע"י שלמרות הכל עליו לבטוח בהקב"ה. כי יסוד הישיבה נוסד להתעלות בתורה ולהיות בעל מדות טובות ויראת שמים וכל המצוות האחרות דברים טובים המה אבל אין זה רוח הישיבה, כי רוח הישיבה היא **התעלות בתורה** ולהיות גדול בתורה, דבעת שאינו גדול בתורה כל תורתו בסכנה.

שני חברים נוסעים במשאית ומגיעים לגשר שעליו כתוב "3 מטר". הנהג אומר לחבר, "גובה המשאית 4.5 מטר, אי אפשר לעבור, רד תראה אולי יש דרך עוקפת או שנחזור".

החבר יורד, מסתכל כמה דקות ואומר לו, "תיסע חופשי אין בעיה". אבל המשאית יותר גבוהה! אומר הנהג, "אל תדאג, **בדקתי אין שוטרים...**"

הענווה מאפשרת לך לקבל ולקרב אחרים.

סיפר הגאון רבי חיים

"קריזורט" זצ"ל, כי בעת שלמד בישיבה היה שם בחור עיוור שישן על הרצפה מחוסר מקום. ריחם עליו ונתן לו את מיטתו. הוא עצמו ישן על הרצפה.

שהגיעו הנאצים העמידוהו למשפט ורצו להוציאו להורג. בקש מהקב"ה שיזכור לו זכות זו. לפתע פנה אליו השוטר ואמר לו: "חבל עליך ברח, ואני יעשה את עצמי **כאילו אני יורה** עליך ומחטיא".

ברח רבי חיים וניצל. והוסיף: "התורה שלמדתי בחיי, כלה בזכות אותו חסד. צא וראה כחו ושכרו של מעשה חסד".

משולחן גבוה

דברי תורה מפי ראש מוסדות "אור החיים" הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

ש"מ זית זך כתית למאור

מסופר על האדמו"ר מקוקע שכל ימיו היה סגור בחדרו ושקוד בתורתו פעם שאלו אותו למה הרב לא יצא ללמד לאנשים הפשוטים שנמצאים פה הלא הם זקוקים לרב יותר מכולם אמר להם הרב אני יאמר לכם למה אני מסתגר בחדרי כל היום ולא יוצא לעם אך לפני אמשול לכם משל למה הדבר דומה: בימי מלכותם של הגויים נתפסו שלושה יהודים ונלקחו לבית הסוהר להיאסר עד לגור הדין ושמו אותם בתא קטן וחשוך כאפילת מערים ומדי פעם בפעם זורקים להם אוכל ומים לחיות את נפשם. בינתיים שניים מהאסירים הצליחו להסתגל לחשיכה ולצרות הגלויות לה אבל אחד מהם לא הצליח להזיז את עצמו לא ימינה ולא שמאלה ממש כעיוור המגשש באפילת. אחד מן האסירים שהיו שם היה לו לעזר במשך הזמן ולמד אותו איך להסתגל איך לאכול להזיז את הידיים ללכת לשירותים והשלישי מסתגר בפינה ודואג רק לעצמו.

כעבור זמן העיר אסיר אחד לחברו חמסי עלייך למה רק אני צריך לעזור לו כל היום ואתה דואג רק לעצמך? ענה לו אותו אסיר תדע לך שאני עוזר לא פחות ממך ואתה עוד תראה שאפילו יותר ממך. השלישי במשך הזמן ששהו שם היה יושב ליד הקיר ומגדד בציפורניו את הקיר עד שלאט לאט נוצרה גומה קטנה והמשיך ונהיה עמוק יותר ועמוק יותר עד שלבסוף עשה חור אחד בקיר שיצפה לשמש אמר לו לחברו נו מי עזר יותר, עכשיו בזכות קרן האור הקטנה הזאת הוא לא צריך לא לך ולא לי" אמר להם האדמו"ר מקוקע זה מה שאני עושה כל הזמן אני חותר בתוך התורה עמוק בפנים וממנה יוצא אור לאחרים.

וזהו מאמר הפסוק "כתית למאור" שמחזקת את התורה ויוצא אור שמאיר לסובבים לה וזה המושך הפסוק להעלות נר תמיד שיהיה האור של התורה מאיר בלי שום הפסק אבל זה מתי כתית למאור שמכמת עצמו על דברי תורה.

שבת שלום וחזור לכל בית ישראל

היושב בביתו ורואה

למלות תאווה מפר הברית שכרת ה' עמנו ללמוד תורת הקדושה והטהורה **כדי לעשות רצונו** והולך אחר התאוה ואף שלומד אינו לומד אלא להשלים פניותיו **ושוכח** ברית אלוקיו

שהן תרי"ג מצוות וכולן נכללות בברית כמו שאמרו (נדרים ל"ב א) שקולה מילה כנגד כל המצוות

בואו והצטרפו לרשימת תפוצה

hamaor.net@gmail.com

חייל

אחד נמצא במגרש האימונים. לאחר מספר פקודות שהחייל לא מבצע אותן, המפקד צעק: מטוסים בגובה נמוך! כל החיילים נשכבים על האדמה ורק החייל שלנו בעמדה באמצע השדה.

אומר המפקד - מה אתה עושה חייל? - אני תפסתי מחסה מתחת לעץ.

שואל המפקד - איפה אתה רואה את העץ? אומר החייל -

ואיפה אתה רואה את המטוסים?

אדם המתרגל לומר

שקרים מוסרים אותו ביד מלאך שקרן.

המלאך הזה מלווה אותו תמיד, ואינו חדל מלרמותו ומלומר לו על **מצווה שהוא עברה** ועל עבירה שהיא מצווה.

את תגיגות הפתיחה של ישיבת חכמי לובלין התכוננו לחגוג בשמחה רבה עם אלפי משתתפים ופרסום רב. הרב"ק **משעורטקוב** זיע"א, רבו של הגאון רבי **מאיר שפירא מלובלין** זצ"ל טען שהפומביות שנתנה לפתיחת הישיבה מסוכנת מיד, שכן לוחות ראשונים שנתנו ברעש, נשתברו. אך ר' מאיר שפירא טען, שהרי הקב"ה ידע מראש שישתברו הלוחות, ומדוע נתנם בקולי קולות?

אלא משום שהעולם היה שקוע בבערות והיה **צריך לזעזעו**. אמר הקב"ה אני נתן את הלוחות, אפילו על מנת שישתברו, ובלבד שידעזעו העולם וידעו שמי. גם הרעש מסביב לישיבה יקדש את שם ה' וירם את קרן התורה ואת קרנו של בן ישיבה. הרבי הסכים, והמעמד היה **גדול ועצום**. ואכן כבוד התורה גדל וערכו של בון תורה עלה, עד שרבים שאפו לגדול בתורה. בכל זאת, שנים מעטות לאחר מכן נפטר ראש הישיבה במיטב שנותיו, הלוחות נשתברו...

לעילוי נשמת: ניסים בן רימה, שרה בת חורשיד, דינה בת ורב, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, יחיא בן לוליה, נעימה בת עזיה, כרמלה בת סעידה, סעידה מול בת יעקב, מלכה בת שרה, פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, חסיד מנשה בן רחמה, רפאל ואברהם בני קלרה, חכם יחודה בן חנה פתייא, הרב אלעזר בן שמחה, יחזקאל ושמואל בני שמחה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אליעזר בן רגינה, שלום בן אורה מור, הרב יורם אברגיל, ישראל בן שמחה סג, שמואל בן רבקה, אסתר בת שרה, רחל רשל בת קלרה, שלמה בן דונה, חנה בת אסתר דמני הרב יחודה יאיר, יפה בת לאה, דוד בן איה, יעקב בן שרה ברסקה, מרים בת זוהרה, **מן הרב עובדיה יוסף בן גורגיה**